

WOJEWODA MAZOWIECKI

Warszawa, 25 lipca 2023 r.

WNP-I.4131.182.2023

Rada Gminy Gołymin-Ośrodek

ul. Szosa Ciechanowska 8

06 – 420 Gołymin-Ośrodek

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Działając na podstawie art. 91 ust. 1, w związku z art. 86 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40 i 572)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr LVI/347/2023 Rady Gminy Gołymin-Ośrodek z 27 czerwca 2023 r. „w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego gminy Gołymin-Ośrodek”, w zakresie § 1, w odniesieniu do sformułowania: „(...) w granicach administracyjnych gminy Gołymin-Ośrodek (...)”.

Uzasadnienie

Na sesji 27 czerwca 2023 r. Rada Gminy Gołymin-Ośrodek podjęła uchwałę Nr LVI/347/2023 „w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego gminy Gołymin-Ośrodek”.

Uchwałę tę podjęto na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 9 ust. 1, 3 i 5 ustawy z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2023 r. poz. 977), zwanej dalej „ustawą o p.z.p.”. Powyższą uchwałę doręczono organowi nadzoru 6 lipca 2023 r.

W wyniku dokonanej oceny prawnej, organ nadzoru stwierdził istotne naruszenie art. 9 ust. 1, ust. 3 i ust. 3a w związku z art. 27 ustawy o p.z.p., poprzez sformułowanie sprzecznych ze sobą ustaleń uchwały, w zakresie granic obszarów objętych zmianą studium. Powyższe skutkowało wszczęciem postępowania nadzorczego i skierowaniem do Rady Gminy Gołymin-Ośrodek zawiadomienia z 14 lipca 2023 r., znak: WNP-I.4131.182.2023.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy uchwała rada gminy. Jest ono formą realizacji obowiązku prowadzenia polityki przestrzennej przez samorządowe

władze lokalne. Sporządzenie i uchwalenie studium jest obowiązkowe. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy nie tylko jest aktem określającym założenia lokalnej polityki przestrzennej, lecz także zawiera ustalenia wiążące przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz elementy regulacyjne w postaci lokalnych zasad zagospodarowania. Studium jest aktem wewnątrznie obowiązującym w gminie.

Sporządzenie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego wymaga podjęcia przez właściwą radę gminy uchwały o przystąpieniu do działań w tym zakresie. Uchwała ta wskazuje przedmiot studium określenie polityki przestrzennej gminy, w tym lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego.

Podstawowa rola uchwały o przystąpieniu do sporządzania studium polega na stworzeniu obowiązku dla organu wykonawczego podjęcia działań prowadzących do sporządzenia projektu studium i przedstawienia go radzie gminy do uchwalenia. Uchwała ta stanowi podstawę prawną do podejmowania przewidzianych ustawą czynności proceduralnych, w tym do występowania o opinie i uzgodnienia do organów zewnętrznych, a także do podejmowania wszelkich czynności związanych z partycypacją społeczną.

Przepisy ustawy o p.z.p., w tym jej art. 9 ust. 1 i 3, dotyczący uchwały o przystąpieniu do sporządzania studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy pozwala na jej skonstruowanie w stosunkowo dowolny sposób – od ujęcia czysto formalnego, zawierającego wyłącznie rozstrzygnięcie o przystąpieniu do sporządzania studium, aż po możliwość określenia w tej uchwale również głównych założeń polityki przestrzennej. Niezależnie od powyższego studium sporządza się w granicach administracyjnych gminy, co oznacza, iż nie można sporządzać go w sposób etapowy, z wyłączeniem niektórych obszarów znajdujących się w granicach administracyjnych danej gminy.

Organ nadzoru wskazuje, że w związku z przepisem art. 27 ustawy o p.z.p., również każda zmiana studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, wymaga dokonania tego w takim samym trybie, jak sporządzenie i uchwalenie studium. Nie ma podstaw prawnych do pominięcia wymaganego trybu, bez względu na rodzaj i zakres zmian. Pominięcie, bądź niewłaściwe wykonanie którejś z czynności proceduralnych stanowi naruszenie trybu uchwalania zmiany studium i w przypadku istotnego naruszenia, powoduje nieważność uchwały rady gminy w całości lub w części, na podstawie art. 28 ust. 1 ustawy o p.z.p.

Z dyspozycji art. 3 ust. 1 ustawy o p.z.p. wynika, że rada gminy, jako organ ustawowo odpowiedzialny za uchwalenie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, a następnie prawa miejscowego w zakresie planowania przestrzennego, posiada w granicach prawa samodzielność oraz swobodę decydowania o losach zainicjowanych procedur

planistycznych. Rada gminy może w toku sporządzania zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, w miarę potrzeby dokonywać zmian co do obszaru objętego zmianą studium. Jedyne ograniczenie, w tym zakresie, określone zostało jednakże w art. 9 ust. 3 ustawy o p.z.p., które stanowi, iż „*Studium sporządza się dla obszaru w granicach administracyjnych gminy*”.

Organ nadzoru wskazuje, że redakcja przepisu art. 27 ustawy o p.z.p., zgodnie z którą zmiana studium następuje w trybie, w jakim zostało ono uchwalone, oznacza jedynie konieczność odpowiedniego stosowania powołanych regulacji dotyczących trybu sporządzania studium (art. 9 – 13 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym). Odnosi się więc do trybu, a nie do przedmiotu rozstrzygnięcia rady gminy (*quod vide Z. Niewiadomski i inni „Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym – Komentarz”, wyd. C.H. Beck, Warszawa 2006, str. 238-239*). Niewątpliwie charakter studium jako pewnego zbioru dyrektyw określających przyszłe zamierzenia w zakresie ładu przestrzennego w gminie przesądza o konieczności objęcia jego postanowieniami całego obszaru gminy. Nie wyklucza jednakże możliwości podejmowania (w dalszej perspektywie czasowej, w przypadku takiej potrzeby), uchwał intencyjnych (uchwały o przystąpieniu do zmian studium) w odniesieniu do ściśle wydzielonego fragmentu obszaru gminy, przy zastrzeżeniu, że zmiany studium dotyczące pewnych fragmentów gminy współgrają z pozostałymi w mocy ustaleniami (*pod: T. Bąkowski, Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Komentarz do art. 9 ustawy, Zakamycze, 2004.*). Zmiana studium może dotyczyć więc przedmiotowo węższego zakresu, nie obejmując pełnego zakresu przedmiotowego studium. Zmiana studium jest bowiem przykładem nowelizacji, a nie derogacji aktu prawnego i zastąpienia go całkiem nowym aktem. Oznacza to, że rada gminy modyfikuje jedynie część rozstrzygnięć w nowelizowanym akcie prawnym, pozostawiając pozostałe bez zmian. W konsekwencji zmiana nie będzie oznaczać nowelizacji wszystkich merytorycznych treści studium, określonych przedmiotowo w art. 10 ust. 1 i 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Zmiana ta niejednokrotnie dotyczyć będzie również obszaru węższego od granic administracyjnych gminy. Tak więc podejmując uchwałę o przystąpieniu do zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, rada gminy może w sytuacji, gdy wynika to z przedmiotu podejmowanej nowelizacji, wyznaczyć obszar zmiany studium węższy od granic administracyjnych gminy. Co więcej, zdaniem organu nadzoru, uchwała rady gminy o przystąpieniu do zmiany studium może również uściślić zakres przedmiotowy zmiany studium. Przedstawioną interpretację co do dopuszczalności zawężonego przedmiotowo i obszarowo projektu zmiany studium wzmacnia analiza art. 33 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Reguluje on co prawda sytuacje, w których konieczność zmiany studium następuje w wyniku zmiany ustaw, wprowadza jednak *expressis verbis*

zasadę, że czynności przewidziane w art. 11 przeprowadza się jedynie w „zakresie niezbędnym do dokonania tych zmian”, a więc w zakresie ograniczonym w stosunku do pełnego zakresu przedmiotowego studium.

Należy zauważyć, iż na przestrzeni lat ustawodawca w znaczący sposób zmienił wymogi dotyczące zarówno uwarunkowań, jak i kierunków rozwoju przestrzennego. Niemniej jednak, skoro wolą ustawodawcy było zachowanie mocy obowiązującej dotychczas obowiązujących studiów, to oznacza to, że studium takie, pomimo tego, że nie odpowiada ono obecnie obowiązującym wymogom prawa, zachowuje swoją moc obowiązującą. Istotne jest przy tym, że ustawodawca, mimo zmiany wymogów zarówno formalnych, jak i merytorycznych, nie nałożył na gminy obowiązku dostosowania dotychczasowych aktów planistycznych do obecnego stanu prawnego. Utrzymanie w mocy takich aktów planistycznych ma jednak również swoje negatywne konsekwencje, które wynikają z koegzystencji nowych, w dużej mierze odmiennych od dotychczasowych, unormowań ustawowych i aktów planowania przestrzennego realizujących dyspozycje poprzednich regulacji. W szczególności sytuacja ta odnosi się do dokonywanych kolejnych zmian w obowiązującym studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. Organ uchwałodawczy przystępując do sporządzenia zmiany takiego studium, musi bowiem obok uwzględnienia koegzystencji „starych” i „nowych” unormowań ustawowych, uwzględniać również zasadę,

że nie może być ono wprowadzane etapowo ani wybiórczo tylko na niektórych obszarach gminy. Studium jest bowiem aktem planistycznym o charakterze kompleksowym i musi odnosić się do całego obszaru gminy. Prawidłowe, z punktu widzenia obecnego porządku prawnego, zmiany uzależnione są *de facto* od zawartości merytorycznej studium będącego przedmiotem zmiany, oraz od zakresu i charakteru wprowadzonych zmian, które muszą wszak odpowiadać wymogom obecnego brzmienia ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Istotne jest przy tym, jakie zmiany zaszły również na terenie objętym samą zmianą, i to zarówno w przestrzeni, ale również w samym prawodawstwie, które odnosi się do obszaru objętego zmianą.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy należy wskazać, że zgodnie z intencją Rady Gminy Gołymín-Ośrodek, wyrażoną w § 1 uchwały: „Przystępuje się do sporządzenia zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego gminy Gołymín-Ośrodek, przyjętego Uchwałą Nr VII/34/2019 Rady Gminy Gołymín-Ośrodek z dnia 27 lutego 2019 r. w sprawie uchwalenia Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego gminy Gołymín-Ośrodek, w granicach administracyjnych gminy Gołymín-Ośrodek.”, podczas gdy jednocześnie z § 2 uchwały wynika, że: „Granice obszarów objętych zmianą Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego gminy Gołymín-Ośrodek,

przedstawiono na załącznikach graficznych nr 1, nr 2, nr 3, nr 4, nr 5, nr 6, nr 7, nr 8, nr 9, nr 10, nr 11, nr 12, nr 13, nr 14, nr 15, nr 16, nr 17, nr 18, nr 19, nr 20 stanowiących integralną część niniejszej uchwały.”.

Organ nadzoru wskazuje, iż z punktu widzenia obowiązującego porządku prawnego, Rada Gminy Gołymin-Ośrodek upoważniona jest do podjęcia uchwały w przedmiocie zmiany obowiązującego na terenie gminy studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego dla wybranych fragmentów gminy, w granicach których dokonane mają być zmiany wybranych zagadnień, o których mowa w art. 10 ustawy o p.z.p. Niemniej jednak przystępując do zakresowej zmiany studium niezbędne jest zarówno ściśle (jednoznaczne) wyznaczenie granic obszaru dokonywanej zmiany studium, jak i jednoznaczne, nie budzące żadnych wątpliwości interpretacyjnych, określenie zakresu dokonywanych zmian.

Tymczasem ustalając z jednej strony, w § 1 uchwały, że zmiana studium obejmować będzie gminę Gołymin-Ośrodek w jej granicach administracyjnych, z drugiej strony, w ramach § 2 określono, że zmiana dotyczy wyłącznie poszczególnych obszarów wyznaczonych w załącznikach graficznych. Powyższe doprowadziło do sytuacji, w której nie jest wiadomym, w odniesieniu do których obszarów faktycznie rozpoczęto procedurę planistyczną, bowiem Rada Gminy Gołymin-Ośrodek zawarła, w ramach przedmiotowej uchwały, wewnętrznie sprzeczne ze sobą ustalenia, zarówno w samej części tekstowej uchwały, jak i doprowadziła do sprzeczności pomiędzy częścią tekstową a jej częścią graficzną.

Powyższe stanowi istotne naruszenie art. 9 ust. 1, ust. 3 i ust. 3a oraz art. 27 ustawy o p.z.p., z uwagi na brak jednoznacznego określenia granic obszarów objętych zmianą studium.

Wskazać przy tym należy, iż w toku sporządzania zmiany studium, w miarę stwierdzonych potrzeb można dokonywać zmian co do obszaru objętego zmianą. Jedyne ograniczenie, w tym zakresie, wynika z granic uchwały zmienianej. Tym samym Rada Gminy Gołymin-Ośrodek może dokonywać zmian w uchwale związanej z przystąpieniem do sporządzania zmiany studium, jednakże musi się to odbywać w drodze podjęcia stosownej uchwały, w której w jednoznaczny sposób określony zostanie obszar (poprzez określenie granic) oraz zakres objęty projektem tej zmiany studium.

Organ nadzoru wskazuje, że ustawa o p.z.p. nie wyklucza możliwości podejmowania (w dalszej perspektywie czasowej, w przypadku takiej potrzeby), uchwał intencyjnych w odniesieniu do ściśle wydzielonego fragmentu obszaru. Niemniej jednak nie jest możliwe, aby w ramach jednej uchwały przystąpić do jednoczesnego sporządzenia zmiany studium, w odniesieniu do całej gminy, a równocześnie zawężyć zakres przystąpienia do poszczególnych obszarów.

Powyższe oznacza, iż Rada Gminy Gołymin-Ośrodek przystępując do sporządzenia zmiany studium winna w sposób jednoznaczny określić obszar i zakres objęty tą zmianą, które będą dotyczyły albo obszaru całej gminy, albo wybranych obszarów, przedstawionych na załączniku graficznym.

W tym miejscu wskazać należy, że skoro uchwała intencyjna rozpoczyna proces sporządzania zmiany studium, to dokonując kolejnych czynności organ wykonawczy posługuje się nią, np. informując mieszkańców, właścicieli działek, a także podmioty współpracujące przy tworzeniu aktu planistycznego o podejmowanych czynnościach planistycznych, określonych w art. 11 ustawy o p.z.p. Wszystkie ww. podmioty winny mieć świadomość obszaru objętego projektem zmiany studium, bądź też wyznaczonych etapów jego sporządzania, bo tylko w odniesieniu do ściśle określonego obszaru, zagadnienia odnosić będą swoje wnioski, uwagi, a także dokonywane będą stosowne uzgodnienia oraz wyrażane opinie. Skoro rolą uchwały o przystąpieniu do sporządzania projektu zmiany studium jest m.in. określenie granic tej zmiany, to zarówno granice te, jak i dopuszczenie możliwości jego etapowego sporządzania muszą być wyznaczone w sposób jednoznaczny, co oznacza jednoznaczność ich identyfikowalność.

Powyższe stanowi o istotnym naruszeniu dyspozycji art. 9 ust. 1, ust. 3 i ust. 3a oraz art. 27 ustawy o p.z.p., co w związku z art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, skutkuje koniecznością stwierdzenia nieważności uchwały w części, o której mowa w sentencji niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego, w celu doprowadzenia do jednoznacznej identyfikacji obszaru objętego przyszłą zmianą studium.

Tym samym należy stwierdzić, że w tym przypadku nie jest możliwe kontynuowanie procedury sporządzania zmiany studium na podstawie uchwały Nr LVI/347/2023 Rady Gminy Gołymin-Ośrodek z 27 czerwca 2023 r. „*w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego gminy Gołymin-Ośrodek*”, bowiem nie wiadomo, dla jakich obszarów, ma być faktycznie kontynuowana procedura planistyczna zmierzająca do uchwalenia zmiany studium. W związku z tym, koniecznym jest stwierdzenie nieważności uchwały w części, o której mowa w sentencji niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego, w celu zarówno zachowania jej komunikatywności, jak i doprowadzenia do jednoznacznej identyfikacji obszaru objętego przyszłą zmianą studium. Stwierdzenie nieważności uchwały w zakresie § 1 uchwały, w odniesieniu do sformułowania: „(...) *w granicach administracyjnych gminy Gołymin-Ośrodek (...)*”, podyktowane jest stanowiskiem Wójta Gminy Gołymin-Ośrodek, zawartym w piśmie z 17 lipca 2023 r. znak: ORG.0007.5.2023, stanowiącym odpowiedź na zawiadomienie Wojewody Mazowieckiego o wszczęciu postępowania nadzorczego z 14 lipca 2023 r., znak: WNP-I.4131.182.2023, w którym stwierdzono, że: „(...) *w § 2 wyraźnie określono obszary w których ma nastąpić realna zmiana SUiKZP i odniesienie przewidywanych zmian*

do granic kierunków wyszczególnionych w załącznikach granicznych stanowiących integralną część niniejszej uchwały (...)”.

W odniesieniu do podstaw stwierdzenia nieważności aktów organu samorządowego przyjmuje się, że już z samego brzmienia art. 91 ust. 1 w związku z art. 91 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym wynika, iż tylko istotne naruszenie prawa stanowi podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały (aktu) organu gminy. Za „istotne” naruszenie prawa uznaje się uchybienie, prowadzące do skutków, które nie mogą być akceptowane w demokratycznym państwie prawnym. Zalicza się do nich między innymi naruszenie przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, prawa ustrojowego oraz prawa materialnego, a także przepisów regulujących procedury podejmowania uchwał (por. M. Stahl, Z. Kmiecik: w Akty nadzoru nad działalnością samorządu terytorialnego w świetle orzecznictwa NSA i poglądów doktryny, Samorząd Terytorialny 2001, z. 1-2, str. 101-102).

Na powyższe wskazuje również stanowisko judykatury, w tym m.in. wyrażone w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 10 października 2017 r. sygn. akt IV SA/Wa 837/17, w którym Sąd stwierdził: *„Za istotne naruszenie prawa uznaje się bowiem uchybienie prowadzące do takich skutków, które nie mogą zostać zaakceptowane w demokratycznym państwie prawnym, które wpływają na treść uchwały. Do takich uchybień należą między innymi: naruszenie przepisów prawa wyznaczających kompetencje do wydania aktu, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego przez wadliwą ich wykładnię oraz przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał, jeżeli na skutek tego naruszenia zapadła uchwała innej treści, niż gdyby naruszenie nie nastąpiło.”*.

Wobec ogólnie wyznaczonych wskazanymi przepisami ram prawnych i podstaw stwierdzenia nieważności aktów organów jednostek samorządu terytorialnego, wykładnia poszczególnych pojęć użytych w treści tych przepisów dokonywana jest w orzecznictwie sądów administracyjnych, przy uwzględnianiu poglądów doktryny.

Wskazana regulacja, określając kategorie wad (istotne naruszenie prawa, nieistotne naruszenie prawa), wyznacza podstawy do stwierdzenia nieważności uchwały. Za nieistotne naruszenia prawa uznaje się naruszenia drobne, niedotyczące istoty zagadnienia, a zatem będą to takie naruszenia prawa jak błąd lub nieścisłość prawna niemająca wpływu na materialną treść uchwały. Natomiast do kategorii istotnych naruszeń należy zaliczyć naruszenia znaczące, wpływające na treść uchwały, dotyczące meritum sprawy jak np. naruszenie przepisów wyznaczających kompetencje do podejmowania uchwał, przepisów podstawy prawnej podejmowanych uchwał, przepisów ustrojowych, przepisów prawa materialnego - przez wadliwą ich wykładnię - oraz przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał.

Trybunał Konstytucyjny w uzasadnieniu wyroku z 16 września 2008 r., w sprawie sygn. akt SK 76/06 (publ. OTK-A 2008/7/121, Dz. U. z 2008 r. Nr 170, poz. 1053), wydanego na tle kontroli konstytucyjnej dotyczącej art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, wyjaśnił, że: *„Działalność samorządu terytorialnego podlega nadzorowi z punktu widzenia legalności, zgodnie z art. 171 ust. 1 Konstytucji RP. Sprawowanie nadzoru ustrojodawca powierzył Prezesowi Rady Ministrów, wojewodom i regionalnym izmom obrachunkowym (art. 171 ust. 2 Konstytucji RP). Nadzór nad działalnością samorządu sprawowany jest według kryterium legalności.”*

Z powyższego wynika, że Konstytucja RP poddaje nadzorowi całą działalność samorządu terytorialnego wyłącznie z punktu widzenia legalności. Oznacza to, że organ nadzoru może badać działalność jednostki samorządu tylko co do jej zgodności z prawem powszechnie obowiązującym. Organy nadzoru mogą zatem wkraczać w działalność samorządu tylko wówczas, gdy zostanie naruszone prawo, nie są zaś upoważnione do oceny celowości, rzetelności i gospodarności działań podejmowanych przez samorząd (Komentarz do Konstytucji RP, Małgorzata Masternak - Kubiak).

Zgodnie z zasadą praworządności, wyrażoną w art. 7 Konstytucji RP, organy władzy publicznej mają obowiązek działania na podstawie i w granicach prawa. Zobowiązanie organu do działania w granicach prawa oznacza w szczególności, że organ władzy publicznej powinien przestrzegać wszelkich norm związanych z kompetencjami tego organu, przy czym nie chodzi tu tylko o prawo materialne i ustrojowe, lecz także o normy procesowe (tak: wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 22 września 2006 r. w sprawie sygn. akt U 4/06, publ. Legalis numer 79197). Z punktu widzenia wszelkich regulacji procesowych istotne jest także, że z zasady legalizmu wynika obowiązek rzetelnego wykonywania przez organy władzy publicznej powierzonych im zadań (tak: wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 12 czerwca 2002 r., w sprawie sygn. Akt P 13/01, publ. Legalis numer 54429), przy czym w wyroku tym Trybunał stwierdził również, że zasada ta oznacza, że *„na organy władzy publicznej nałożony jest obowiązek działania na podstawie oraz w granicach prawa (art. 7 Konstytucji). Ich działania, podstawa i granice tych działań powinny być ściśle wyznaczone przez prawo. Niedopuszczalne jest zatem działanie bez podstawy prawnej - wykraczające poza te granice (por. np. wyrok TK z 14 czerwca 2000 r., P 3/00, OTK ZU nr 5/2000, poz. 138).”*

W kontekście powyższych rozważań wskazać należy, iż w przedmiotowej sprawie doszło do istotnego naruszenia prawa.

Wziąwszy wszystkie powyższe okoliczności pod uwagę, organ nadzoru stwierdza nieważność uchwały Nr LVI/347/2023 Rady Gminy Gołymín-Ośródek z 27 czerwca 2023 r. *„w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego gminy Gołymín-Ośródek”*, w części ustaleń, o których mowa w sentencji niniejszego

rozstrzygnięcia nadzorczego, co na mocy art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym skutkuje wstrzymaniem jej wykonania, w tym zakresie, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia.

Gminie, na podstawie art. 98 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego, wnoszona za pośrednictwem organu, który skarżone orzeczenie wydał.

wz. WOJEWODY MAZOWIECKIEGO

Sylwester Dąbrowski

I Wicewojewoda Mazowiecki

/podpisano kwalifikowanym
podpisem elektronicznym/